

Forholdene paa de vestindiske Øer bestaar. At det ikke har bestaaet i, at man har faaet Øerne solgte, vide vi paa Forhaand. Vi maa derfor gaa ud fra, at det bestaar i en Bestræbelse efter en ganske stærk Reduktion af Embedernes Antal og i det hele taget af Statsudgifterne derovre. Jeg venter; som sagt, med Glæde paa at høre den højtærede Ministers Udtalelse om Resultaterne af denne positive Virksomhed, som Ministeren der har udfoldet. Jeg skal gentage, at den Maade, hvorpaa man tidligere har fremstillet Forholdene, som de ville ordne sig paa de vestindiske Øer, har vist sig fuldstændig urigtig. Hr. Estrups Ord lode saaledes: „Der er Udsigt til, at St. Croix snart kan komme paa den grønne Gren, og der vil altsaa være Udsigt for St. Croix' Vedkommende til, at Gælden til os i løbende Mellemlægning i Henhold til Koloniallovens § 57 vil blive formindsket.“ Den er bleven forøget i en ganske utrolig og ret uhyggelig Grad.

Under IV. er omtalt de ubevilgede Udgifter, som Statsrevisorerne ikke have gjort til Genstand for Indstilling til Rigsdagens Beslutning. Det første Punkt vedrører den højtærede Udenrigsminister. Saaledes som Statsrevisorerne opfatte Sagen og ere berettigede til at opfatte den efter de Oplysninger, som det endelig er lykkedes at skaffe fra Udenrigsministeriet, er det et Forsøg paa Selvbevilling, som foregaar der oppe fra Aar til Aar. For saa vidt man holder sig til de Oplysninger, som den højtærede Udenrigsminister har meddelt Statsrevisorerne, og som findes aftrykte i Betænkningen, er det en Forhøjelse af de fast ansatte Embedsmænds Løn, som man foretager og i en Aarrække har foretaget, og for saa vidt det forholder sig paa den Maade, og den højtærede Minister ikke har bedre Oplysninger at stille til vor Raadighed, maa det siges, at det er uheldigt og urigtigt. — Under b. findes paa § 21 igen et Teaterspørgsmaal. Det er nogle Gratifikationer, som ere udbetalte, men da man udtrykkelig skriver, at det er sidste Gang, det skal ske, kan Udvalget slaa sig til Ro dermed. — Paa § 6 er der en Overskridelse, som har naaet en meget betydelig Størrelse. Sagen har været paa Omtale i Landstinget, og den højtærede Minister har

indrømmet, at i alt Fald adskilligt af denne Overskridelse kunde have været søgt paa Tillægsbevilling, og da det, saa vidt jeg i Øjeblikket kan se, overhovedet er den eneste mørke Plet, som den højtærede Indenrigsminister har paa sit i øvrigt pletfri Budget . . . (Dinesen: Regnskab) Ja, jeg skal ikke dvæle derved. — § 18 viser en Bevilling paa 12,000 Kr., der er overskredet med 15,870 Kr. Det vedrører Delingen af det tidligere Indenrigsministerium, den Gang Ministeriet for offentlige Arbejder blev oprettet. Landstinget har sluttet sig til Statsrevisorernes Bemærkninger, og Folketingets Udvalg gør det samme. — Paa § 19 er der en, man kunde sige, gammel Bekendt, for saa vidt som det er andet Aar, den kommer frem. Det er en Bevilling paa 20,000 Kroner til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, hvor der er en Merudgift paa 161,000 Kr. Den højtærede Landbrugsminister har med Rette i Landstinget gjort opmærksom paa, at Bevillingen er kalkulatorisk, og det er heller ikke det, som er paa Omtale eller som betvivles. Men det viser sig jo nu Aar efter Aar, at man har ikke noget empirisk Grundlag, hvorpaa man kan støtte denne Kalkule. Man opstiller hvert Aar en Kalkule paa 20,000 Kr., uagtet Kendsgerningerne vise, at man kommer op paa henimod 200,000 Kr. Derfor er det ikke uforstaaeligt, at Statsrevisorerne ønske, at Kalkulen skal stemme noget mere med Erfaringen. Selvfølgelig kan ingen være Spaamand, ingen kan sige, hvor mange smitsomme Sygdomme vi faa imellem Husdyrene næste Aar — Landbrugsministeren heller ikke — men naar Erfaringen giver et vist Grundlag, paa hvilket man kan bygge sin Kalkule, antager jeg ikke, at den ærede Landbrugsminister er saa charmeret i Tallet 20,000, at han ikke kan anstille nogen anden Kalkule derfor. Derimod kan jeg godt tænke mig et andet Forhold, hvor det kan være en Behagelighed for den højtærede Minister, at Kalkulen kun er paa 20,000 Kr., thi hvis man tænker sig Forhandlinger mellem Kabinetets enkelte Medlemmer, angaaende hvor stort et Beløb de kunne disponere over paa Finanslovsforslaget, er Forholdet altsaa dette, at Landbrugsministeren i Virkeligheden